ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκεν ἄναξ θρασύς, ὅττι λυθέντος
αὐτομάτου δεσμοῖο σιδηροφόρων ἀπὸ χειρῶν
Μαινάδες ἐσσεύοντο μετήλυδες εἰς ῥάχιν ὕλης,
καὶ δόλον ἀλλοπρόσαλλον ἀθηήτου Διονύσου,
ἄστατος ὑβριστῆρι χόλῳ κυμαίνετο Πενθεύς·
καί μιν ἰδὼν παρεόντα παλίνδρομον ἠθάδι κισσῷ
βόστρυχα μιτρωθέντα, καὶ ἄπλοκον ὑψόθεν ὤμων
μηκεδανῆς δρόσων κεχαλασμένον ὁλκὸν ἐθείρης,
τοῖον ἀπερροίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·
„ἡδὺς ὁ Τειρεσίαν ἀπατήλιον εἰς ἐμὲ πέμπων·
οὐ δύναται σέο μάντις ἐμὸν νόον ἠπεροπεύειν·
ἄλλοις ἔννεπε ταῦτα. θεὰ πόθεν υἱέι Ῥείη
οὐ Διὶ μαζὸν ὄρεξε, καὶ ἔτρεφεν υἷα Θυώνης;
14 *εἴρεο Δικταίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης,*
16 *εἴρεο καὶ Κορύβαντας, ὅπῃ ποτὲ κοῦρος ἀθύρων*
17 *μαζὸν Ἀμαλθείης κουροτρόφον αἰγὸς ἀμέλγων*
15 *Ζεὺς μένος ἠέξησε, καὶ οὐ γλάγος ἔσπασε Ῥείης.*

46, 1 *ἄναξ* Rhodom., *k*; *ἔρως* *LΩ* (*ἔ-* *M*); *Ἄρης* *f** (coll. 43, 1) *l*; *ἀνὴρ* Scaliger, *gm*: *γίνωσκε μέροψ* Koch[1] 187. — *θυθέντος* *L* ac. — 4 = 48, 566 + 9, 106. — 5 *ἄστατος*, sed *στα* pc. *L*. — 6 *καί μιν*] v. Tiedke[11] 5. — 9 = 220. — 12 *Ῥείη* *g* (coll. 47, 621 sq.) *mk*; *ῥείης* *LΩ*. — 14 *κορυθαιόλον* *LΩ*; *-θαίολον* Cun., *mk*: cf. 13, 244. — 16 et 17 ante 15 posuerunt *gmk*. — *εἴρεο* *LΩ*; *γείνατο* *l* ('cum male huc traheretur coniectura *f** ad 41 pertinens' *g**). — *ὅπη* *Ffl*. — *ὅπως πέλε* Cun. — *ποτε* *Ff*. — 17 *σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζὸν αἰγὸς Ἀμαλθείης* Callim. h. Iov. 48 sq. (Ruhnken[2] 127. O. Schneider[1] 152). — 15 inter 20 et 21 transtulit Scaliger (renitente Cunaeo). — *Ζεὺς μένος* *gmk*;

ἤθεα σῆς δολίης ἀπεμάξαο καὶ σὺ τεκούσης·
ψευδομένην Σεμέλην Κρονίδης ἔφλεξε κεραυνῷ·
ἅζεο, μὴ Κρονίδης μετὰ μητέρα καὶ σὲ δαμάσσῃ.
βάρβαρον οὐ μεθέπω καὶ ἐγὼ γένος· ἀρχέγονος δὲ
Ἰσμηνός με φύτευσε, καὶ οὐ τέκεν ὑγρὸς Ὑδάσπης·
Δηριάδην οὐκ οἶδα καὶ οὐ Λυκόοργος ἀκούω.
ἀλλὰ σὺν ὑμετέροις Σατύροις καὶ θυιάσι Βάκχαις
Δίρκης λεῖπε ῥέεθρα, καί, ἢν ἐθέλῃς, σέο θύρσῳ
κτεῖνε παρ' Ἀσσυρίοισι νεώτερον ἄλλον Ὀρόντην.
οὐ σὺ γένος Κρονίωνος Ὀλύμπιον· ὀλλυμένης γὰρ
ἀστεροπαὶ βοόωσιν ὀνείδεα σεῖο τεκούσης,
καὶ κρυφίων λεχέων ἐπιμάρτυρές εἰσι κεραυνοί.
οὐ Δανάην μετὰ λέκτρα κατέφλεγεν ὑέτιος Ζεύς,
καὶ γνωτὴν ἀδόνητον ἐμοῦ Κάδμοιο κομίζων
Εὐρώπην ἐφύλαξε, καὶ οὐκ ἔκρυψε θαλάσσῃ.
οἶδα μέν, ὡς ἀλόχευτον ἔτι βρέφος αἰθερίη φλὸξ
ὤλεσεν αἰθομένης μετὰ μητέρος, ἡμιτελῆ δὲ
λῦσε νόθην ὠδῖνα μαραινομένου τοκετοῖο·

ὁ ζεύς (ζεὺς *Mf*) μ' *LΩ* (sed v. Wernicke 264. Lch[1] 16). — ὁ Ζεὺς ἠέξητο Cun. — ἔσπασε Cun., *gmk*; ἔσπασα *LΩ*. — subsequentes versus ita 24—26. 21—23. 18. 30—32. 19. 20. 27—29. 33—41. 44—48 (huc ex praecedente libro 92—94 inserens). 49—51. 42. 43. 52 disponit *m*. — 18 ἤθεα σῆς δολίης ἀπεμάξαο *k* (cf. Tiedke[2] 62); ἤθεοσ (ἤθεος *M*, ἢ θεὸς *Ffl*) ἠὲ γονῆς ἀπέμαξας *LPΩ* ('mendum' Rhodom.); εἰ θεὸς ἐσσί, γονὴν ἀπομάσσεο Cun.; ἢ θεός, (vel ἠλεὸς *g**) ἠὲ γόης ἀπεμάξαο *g*; ἤθεα σῆς κενεῆς ἀπεμάξαο Koch[1] 187 (ex 48, 229); ἢ θεὸς ἐσσὶ (ἡ θεός ἐσσι *m**), γόην ἀπεμάξαο *m*. — τεκούσης *LΩ*; τοκῆος Cun.; τεκοῦσαν *g*. — 20 ἅζεο *Ff*. — καὶ σὲ *gmk*; καί σε *LΩ*; καὶ σε *f*. — quae sequuntur hoc modo 27—41. 44—48. 42. 43. 21—26. 49 ordinavit *k*: cf. ad 15. — 22 ἰσμηνὸς *Ffl*; -ήνος *M*. — με φύτευσε Wernicke 264, *mk*; μ' ἐφύτευσε *LΩ*. — τέκεν ὑγρὸς *LΩ* (v. Lch[1] 67); τέκε λυγρὸς *gmk*. — 29 ἐπιμάρτυρες εἰσὶ *Ffgmk*: cf. Lehrs[3] 109. — 31 ἀδόνητον *LΩ*; ἀδίαντον *k*. — 35 λῦσε *LΩ*; λεῖσε *F[1]M*; 'καῦσε?' *k**.

εἰ δέ μιν οὐκ ἐδάμασσεν, ὅτι χθονίων ὑμεναίων
κρυπταδίης φιλότητος ἀναίτιός ἐσσι τεκούσης,
πείθομαι, ὡς ἐνέπεις, ἀέκων δέ σε παῖδα καλέσσω
Ζηνὸς ἐπουρανίοιο, καὶ οὐ φλεχθέντα κεραυνῷ.
καὶ σύ με τοῦτο δίδαξον ἀληθέι μάρτυρι μύθῳ·
Ζεὺς γενέτης πότε Φοῖβον ἢ Ἄρεα γείνατο μηρῷ;
εἰ Διὸς ἔλλαχες αἷμα, μετέρχεο κύκλον Ὀλύμπου
αἰθέρα ναιετάων, λίπε Πενθέι πατρίδα Θήβην.
ὤφελες ἅρμενον ἄλλον ἀμεμφέα μῦθον ἐνίψαι
ψεύδεϊ κερδαλέῳ κεράσας θελξίφρονα Πειθώ,
ὅττί σε παιδοτόκῳ Κρονίδης τέκεν ἠθάδι κόρσῃ·
οὐ τάχα τόσσον ἄπιστον ἔην ἔπος, ὅττι καὶ αὐτὸν
Βάκχον ἀνυμφεύτῳ μετὰ Παλλάδα τίκτε καρήνῳ.
ἤθελον, εἰ γένος ἔσχες Ὀλύμπιον, αἴθε Κρονίων
ὑψιμέδων σε φύτευσεν, ὅπως Διὸς αἷμα διώκων
νικήσω Διόνυσον, Ἐχίονος υἱὸς ἀκούων."
ὣς φαμένου νεμέσιζε θεὸς καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
κρύπτων δαιμονίης ὑποκάρδιον ὄγκον ἀπειλῆς·
„βάρβαρα θεσμὰ φέρουσαν ἐπολβίζω χθόνα Κελτῶν,
ἧχι νέων βρεφέων καθαρὴν ὠδῖνα δικάζων
Ῥῆνος ἀσημάντοιο θεμιστοπόλος τοκετοῖο
αἵματος ἀγνώστοιο νόθον γένος οἶδεν ἐλέγξαι.

---

36 εἰ δὲ μὲν *m*. — μιν *L* it., *PΩ*; σε (vel γε) ss. *L*. — ἐδάμασεν *P* ac. — 37 ἀναίτιος ἐσσὶ *Ffgmk*. — 38 ἐνέπεις, ἀέκων *gmk*; ἓν ἔπεισα· ἕκων *L*; ἓν ἔπεισα, ἑκὼν (-ών *Ffl*) *Ω*; ἐνέπουσιν· ἑκὼν Rhodom. ap. Herm.[1] 758; ἐνέπεις, ἀέκοντα σὲ *m*. — δὲ σὲ *g*. — 40 καὶ σύ με *LΩ*; ἀλλά με *k**. — 41 γείνατο *LF*[3]*f** (v. ad 16, coll. 41, 162) *Ω*; γείτονα *F*[1]*f*. — 44 ἄρμενον *k*. — 46 παιδοτόκῳ K. τέκεν] cf. Lobeck[4] 538. — 50 σε φύτευσεν Wernicke 264 (Lch[1] 16. 21), *gmk*; σ' ἐφ- *LΩ*. — 52 ὡς *F*[3]*fl*; item 97. 176. 209. 265. 356. — 54 ἐπολβίζω *f*lgmk*; -ζων *LΩ*. — 55 fol. 158ʳ *L*, 149ʳ *P*. — 'scribere potuit καθαρὰς ὠδῖνας ἐλέγχων' *k**. — δικάζων Tiedke[11] 15 (coll. 59. 23, 94); διδάσκων *LΩ* (defend. *k** coll. Theocr. XXVII 50).

οὐ μὲν ἐγὼ Ῥήνοιο φατιζομένου ποταμοῖο
χεύμασιν οὐτιδανοῖσι δικάζομαι, ἀλλὰ ῥεέθρων
πιστότεροι κήρυκες ἐμοὶ γεγάασι κεραυνοί·
κρείσσονα μαρτυρίην στεροπῆς μὴ δίζεο, Πενθεῦ·
ὕδατι μὲν Γαλάτης, σὺ δὲ πείθεο μάρτυρι πυρσῷ.
οὐ χατέω Πενθῆος ἐπιχθονίοιο μελάθρου·
δῶμα Διωνύσοιο πέλει πατρώιος αἰθήρ·
καὶ χθονὸς εἰ κρίσις ἦεν ἢ ἀστερόεντος Ὀλύμπου,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ, τίνα φέρτερον αὐτὸς ἐνίψῃς,
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἢ ἑπταπύλου χθόνα Θήβης;
οὐ χατέω Πενθῆος ἐπιχθονίοιο μελάθρου.
μοῦνον ἐμῆς κύδαινε μελισταγὲς ἄνθος ὀπώρης·
μὴ ποτὸν ἀμπελόεντος ἀτιμήσῃς Διονύσου.
Ἰνδοφόνῳ Βρομίῳ μὴ μάρναο, θηλυτέρῃ δέ,
εἰ δύνασαι, πολέμιζε μιῇ ῥηξήνορι Βάκχῃ.
σοὶ τάχα καλὸν ἔθεντο προμάντιες οὔνομα Μοῖραι
ὑμετέρου θανάτοιο προάγγελον· αἰνοπαθῆ δὲ
οὐ νέμεσις Πενθῆα πεδοτρεφέος γενετῆρος
Γηγενὲς αἷμα φέροντα φέρειν μίμημα Γιγάντων,
οὐ νέμεσις καὶ Βάκχον Ὀλύμπιον αἷμα γενέθλης
Ζηνὸς ἔχειν μίμημα Γιγαντοφόνοιο τοκῆος.
εἴρεο Τειρεσίαν, τίνι χώεαι· εἴρεο Πυθώ,
τίς Σεμέλῃ παρίανε, τίς ἤροσε παῖδα Θυώνης.
εἰ δὲ μαθεῖν ἐθέλεις χοροτερπέος ὄργια Βάκχου,
φάρεα καλλείψας βασιλήια τέτλαθι, Πενθεῦ,

---

60 γεγάασι *gmk*; δεδάασι *LΩ*. — 61 πενθεῦ *LΩ*; -εύς *FMfl*. — 63 χατέω, sed χ pc. *L*. — ἐπιχθονίοιο *k* (ex 68, cf. Bekker^{2} I 216); ἐγὼ χθονίοιο *LΩ*. — 66 ἐνίψῃς *LPM*; -ψεις *g**. — 68 'potuit etiam ἐγὼ χθονίοιο' *k**: cf. ad 63. — 69 κύδαινε *gmk*; κύδηνε *L*; κύδηνε *PΩ*. — 72 πτολέμιζε *LPFMfl*. — 73 καλὸν *gmk*; μᾶλλον *LΩ* (Herm.^{2} ad 501; cf. Koehler 87). — Μοῖραι Rhodom., *gmk*; μοίρης *LΩ*. — 79 πυθώ *Lg*k**; πειθώ *PΩ*. — 82 πενθεῦ *Lf*Ω*; -θεῦς *Ff*; -θεύς *M*.

θήλεα πέπλα φέρειν, καὶ γίνεο θῆλυς Ἀγαύη·
μὴ δέ σε θηρεύοντα παραΐξωσι γυναῖκες.
ἢν δὲ τεῇ παλάμῃ θηροκτόνα τόξα τανύσσῃς,
Κάδμος ἐπαινήσει σε συναγρώσσοντα τεκούσῃ.
Βάκχῳ μοῦνος ἔριζε, καί, εἰ θέμις, ἰοχεαίρῃ,
ὄφρα λεοντοφόνον σε μετ' Ἀκταίωνα καλέσσω.
κάτθεο τεύχεα ταῦτα· σιδηροφόρους δὲ μαχητὰς
χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἐμαὶ κτείνουσι γυναῖκες·
εἰ δέ σε νικήσωσιν ἀτευχέι θήλεϊ χάρμῃ
ἔντεσι κοσμηθέντα, τίς αἰνήσειε πολίτης
ἄνδρα γυναικείῃ κεχαφηότα δηιοτῆτι;
Βασσαρὶς οὐ τρομέει πτερόεν βέλος, οὐ δόρυ φεύγει·
ἀλλὰ δόλῳ κρυφίῳ πυκάσας ἄγνωστον ὀπωπὴν
ὄψεαι ὄργια πάντα χοροπλεκέος Διονύσου."
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν, ἐπεὶ νόον ἀνδρὸς ἱμάσσων
φοιταλέης ἐδόνησε κατάσχετον ἅλματι λύσσης
καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ἐπέχραε Πενθέι Μήνη
δαιμονίῃ μάστιγι· συνερχομένης δὲ Λυαίῳ
λυσσήεις θρασὺς οἶστρος ἀμερσινόοιο Σελήνης
φάσματα ποικιλόμορφα μεμηνότι Πενθέι δείξας
φρικτὸν Ἐχιονίδην προτέρης μετέθηκε μενοινῆς,
καὶ σφαλερῇ Πενθῆος ἐπεσμαράγησεν ἀκουῇ,
δαιμονίης σάλπιγγος ἀλάστορα δοῦπον ἀράσσων·

---

83 φέρειν γίνεο καὶ ὁμῆλις (-λυς *m**) Ἀγαύης *m*. — θῆλυς *LΩ* (Herm.* ad 812); 'sanum non puto; desidero nomen androgyni' *g**; 'corruptum ex versus initio' *k**; θυιὰς *k* (coll. 45, 5). — post 98 lacunae signa posuit *k*. — subsequentes versus ita 102. 104. 105. 99. 100. 101. 103. 106 collocaverunt *gm*. — 99 Μήνη *g* (coll. 101) *mk*; μήτηρ *LΩ*. — 100 δαιμονίῃ *PΩ*; -νίῃ ex -νίης cr. *L*. — 102 φάσματι *m*. — δείξας Cun., *k*; δῶκε, sed ε ex εν cr. *L*; δῶκεν *PΩ* (sed v. Struve 23); φαίνων *gm*. — 103 'desunt quaedam' Scaliger (negante Cunaeo). — φρικτὸς *g*. — 104 σφαλερῇ et ἀκουῇ *F*'*flgmk*; -ρὴ et ἀκουὴ *LPM*.

ἀνέρα δ' ἐπτοίησε. καὶ εἰς δόμον ἤλυθε Πενθεὺς
οἰστρομανής, ποθέων θιασώδεος ὄργια Βάκχου·
φωριαμοὺς δ' ὤιξε θυώδεας, ἦχι γυναικῶν
κέκλιτο Σιδονίης ἁλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης·
καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐδύσατο πέπλον Ἀγαύης·
Αὐτονόης δ' ἔσφιγξεν ἐπὶ πλοκάμοισι καλύπτρην,
στήθεα μιτρώσας βασιλήια κυκλάδι τέχνῃ·
καὶ πόδας ἐσφήκωσε γυναικείοισι πεδίλοις·
χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε· μετερχομένοιο δὲ Βάκχας
ποικίλος ἰχνευτῆρι χιτὼν ἐπεσύρετο ταρσῷ.
μιμηλοῖς δὲ πόδεσσιν ἕλιξ ὠρχήσατο Πενθεὺς
ἡδυμανής· λοξῷ δὲ πέδον κροτάλιζε πεδίλῳ
ἐκ ποδὸς αἰθύσσων ἕτερον πόδα· χεῖρα δὲ δισσὴν
θηλύνων ἐλέλιξεν ἀμοιβάδα δίζυγι παλμῷ,
οἷα γυνὴ παίζουσα χοροίτυπος· οἷα δὲ ῥόπτρῳ
δίκτυπον ἁρμονίην κροτέων ἑτερόζυγι χαλκῷ
ἠερίαις μεθέηκεν ἀλήμονα βόστρυχον αὔραις,
Λυδὸν ἀνακρούων μέλος Εὔιον. ἦ τάχα φαίης
ἄγρια κωμάζουσαν ἰδεῖν λυσσώδεα Βάκχην.
καὶ διδύμους Φαέθοντας ἐδέρκετο καὶ δύο Θήβας·
ἔλπετο δ' ἀκαμάτων ἐπικείμενον ὑψόθεν ὤμων
Θήβης ἑπταπόροιο μετοχλίζειν πυλεῶνα.

---

106 *ἐπτοίησε*, sed *το* pc. *L*. — 108 *φωριαμούς δ' L*. — *ὤιξε θυώδεας gmk*; *ὤϊξεν* (*ὠΐ- F¹M*) *εὐώδεας LΩ*; *ὤϊξ' εὐώδεας F² f** (Rhodom.) *l* (sed v. Wernicke 125. Lch¹ 17). — 111 *ἔσφιγξεν ἐπὶ LΩ*; *-ξε περὶ k*. — '*πλοκάμοισι?*' *k**; *πλοκαμῖσι LΩ*; *-μοῖσι l*. — 112 *μιτρώσας LΩ*; '*κοσμήσας?*' *k**. — *τέχνῃ* (*-η LM*) *Ω* (cf. Rigler⁴ 10); *μίτρῃ g* (coll. 43, 270 et 5, 312) *k*; *ζώνῃ m*. — 119 *παλμῷ g* (coll. 121) *mk*; *χαλκῷ* (*-ῶ L*, obscurius *P*) *Ω* (Herm.² ad 924); *χαλκοῦς M*. — 120 *χοροίτυπος LΩ*; *χοροιτύπος k*. — 121 fol. 158ᵛ *L*, 149ᵛ *P*. — 122 'mire interpositus vs. et suspectus propter 111; sed cf. 138. 141' *g**. — 125 *διδύμους Φαέθοντας*] cf. Eur. Bacch. 912 *καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ, δισσὰς δὲ Θήβας καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον* (v. Herm.² ib. et Koehler 87).

ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο πολῖται,
ὃς μὲν ἔχων τροχόεντα λόφον χθονός, ὃς δ' ἐπὶ πέτρῳ
ὑψιφανής, ὁ δὲ πῆχυν ἐπ' ἀνέρος ὦμον ἐρείσας
ἴχνος ἀνηώρησεν ἐπὶ χθονὶ δάκτυλα πήξας·
καί τις ἐυγλώχινα μετήιεν ὄγκον ἀρούρης,
ἄλλος ἐπὶ προβλῆτος ἐπάλξιος, ὃς δὲ δοκεύων
δόχμιον ὄμμα τίταινεν ἀερσιλόφων ἀπὸ πύργων·
ὃς δὲ μέσας στεφανηδὸν ἐπ' ἄντυγι χεῖρας ἑλίξας
ἴχνεσιν ἀκροπόροισιν ἀνήιε κίονα βαίνων,
Πενθέα παπταίνων δεδονημένον ἅλματι λύσσης,
θύρσον ἀερτάζοντα καὶ αἰθύσσοντα καλύπτρην.
  ἤδη δ' ἑπταπόροιο παρέδραμε τείχεα Θήβης,
αὐτομάτοις ἑλίκεσσιν ἀνοιγομένων πυλεώνων·
ἤδη δὲ πρὸ πόληος ἐς ἠέρα βόστρυχα σείων
ἁβρὰ δρακοντοβότοιο παρέστιχε νάματα Δίρκης·
καὶ ποδὶ λυσσήεντι χοροίτυπον ἴχνος ἑλίσσων
δαίμονος ἀμπελόεντος ὀπίστερον εἶχε πορείην.
  ἀλλ' ὅτε χῶρον ἵκανεν, ὅθι δρύες, ἧχι χορεῖαι,
καὶ τελεταὶ Βρομίου θιασώδεες, ἧχι καὶ αὐτὴ
Βασσαρίδων ἀπέδιλος ἔην κεμαδοσσόος ἄγρη,

128 ἀμφὶ δέ μιν] cf. 180 et Lehrs[1] 109. — 129 ὅς δ' *L*. — 130 ὃ *gmk*. — 131 ἴχνος *gmk*; ἴχνη *LΩ* ('sed neque hoc neque ἴχνε' Nonno satis convenit' *g**). — ἀνηώρησεν *LPFMfl*. — 132 ἐυγλώχινα *LΩ* (cf. 40, 354); 'haud scio an corruptum' *k**; ἐύκνήμιδα *m*. — ὄγκον scripsi; ὄχλον *LΩ*; ὄχθον *gk*; μοχλὸν *g**; ὄχον *m*. — 133 ἐπάλξιος *gmk*; ἐπάξιος *LΩ* ('suspectum' Rhodom.). — ὅς, sed o ex ω cr. *L*. — 134 ἀπὸ *mk*; ἐπὶ *LΩ* ('ex versu sequente' *k** vix recte). — 135 ἐπ' *k*; ἐν *LΩ*. — 136 ἀκροπόροισιν *FΩ*; -πόροισιν (δ supra) *LPM*. — 138 'καλύπτρην dubium est, v. ad 122' *g**; κορύμβον *m*. — 140 αὐτομάτοις *gmk* (Rigler[5] 12); -μάταις *LΩ*. — post h. vs. sequebatur 139 repetitus, quo deleto inseruit 141 *P*. — 142 ἁβρὰ *LΩ*; ἁγνὰ *k*. — 145 οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς Hom. Ψ 138 (cf. ι 181).

ἀμπελόεις τότε Βάκχος ὀρειάδος ἔνδοθι λόχμης
ἀρχαίην ἐλάτην ἰσομήκεα γείτονι πέτρῃ
δένδρον ἰδὼν περίμετρον ἐγήθεεν, ἧς ὑπὸ θάμνῳ
ἀγχινεφεῖς πετάλοισιν ἐπεσκιόωντο κολῶναι·
ἀκρότατον δὲ κόρυμβον ἀφειδέι χειρὶ πιέζων
εἰς πέδον, εἰς πέδον εἷλκε κατὰ χθονὸς ἐκταδὰ Πενθεὺς
θαλλὸν ἀερσιπότητον, ἐπισφίγγων δὲ φορῆα
ὕψι τιταινομένων ἐδράξατο χειρὶ κορύμβων,
καὶ πόδας ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητος ἑλίσσων
ὕστατος ὀρχηστῆρι τύπῳ κουφίζετο Πενθεύς.
καὶ τότε Βασσαρίδεσσι χορίτιδες ἤλυθον Ὧραι·
ἀλλήλαις δ' ἐκέλευον, ἀνεζώννυντο δὲ πέπλοις,
νεβρίδα δ' ἀμφεβάλοντο· καὶ οὐρεσίφοιτος Ἀγαύη
ἀφροκόμοις στομάτεσσιν ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
„Αὐτονόη, σπεύσωμεν, ὅπῃ χορός ἐστι Λυαίου
καὶ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀκούεται ἠθάδος αὐλοῦ,
ὄφρα μέλος πλέξαιμι φιλεύιον, ὄφρα δαείω,
τίς φθαμένη στήσειε χοροστασίην Διονύσῳ,
τίς τίνα νικήσειε θυηπολέουσα Λυαίῳ.

---

149 ἐλάτην *gmk*. — πέτρῃ *L* pc., *PM*; -ῃς *L* ac. — 153 εἰς πέδον, εἰς πέδον *LΩ*; εἰς πέδον ἐγκλιδὸν *g**; ἔμπεδον, εἰς πέδον *m*: sed v. Hermann[1] 421. [2] ad 1056. 1062. — εἷλκε κατὰ χθονὸς ἐκταδὰ Lobeck[6] 249; εἷλκε· κατὰ χθόνα δ' ἔκτοθι *LΩ* (ἐκ- *M*; 'ἔκτοθι displicet' Rhodom.); εἷλκεν· ἀπὸ χθονὸς ἔκθορε *m* (coll. Hom. *Π* 427); εἷλκε· κατὰ χθόνα δ' ἐκταδὰ *k*. — post h. vs. lacunae signa posuerunt ('cui certam fidem facit Euripides') Herm., *gk*. — 155 ὕψι τιταινομένων *Fflgmk* (ut 7, 187); ὑφιτιταινομένων (cum ὑφὲν *LP*) *M*. — 158 καὶ τότε *gmk*; καί ποτε *LΩ*. — τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον Ὧραι Callim. h. Apoll. 87 (Ruhnken[2] 140. Hermann[2] ad 1046). — χοροίτιδες *LΩ*; χορίτιδες *gmk*. — 159 ἀνεζώννυντο *PFMf*. — πέπλοις *FΩ*; πέπλους *LPM*. — 161 ἀφροκόμοις *LΩ* (cf. 9, 48. 45, 326); ἀφροτόκοις *m* (ex 45, 156). — 162 σπεύσωμεν *LF*[1] (Rhodom.) *Ω*; σπεύσω μὲν *F*[2]*f*. — ὅπῃ *PFMfl*. — 164 πλέξαιμι *gmk*; πλέξοιμι *LΩ*. — 165 στήσειε χοροστασίην] cf. Lobeck[4] 538.

δηθύνεις, ἀχόρευτε, καὶ ἡμέας ἔφθασεν Ἰνώ·
οὐκέτι πόντον ἔχει μετανάστιος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἐξ ἁλὸς ἦλθε θέουσα σὺν ὑγροπόρῳ Μελικέρτῃ,
ἦλθε προασπίζουσα διωκομένου Διονύσου,
μὴ Πενθεὺς ἀθέμιστος ἐπιβρίσειε Λυαίῳ.
Μύστιδες, εἰς σκοπέλους, Ἰσμηνίδες ἔλθετε Βάκχαι,
καὶ τελετὰς στήσωμεν, ὁμοζήλῳ δὲ χορείῃ
Λυδαῖς Βασσαρίδεσσιν ἐρίζομεν, ὄφρα τις εἴπῃ·
'Μυγδονίην νίκησε Μιμαλλόνα Μαινὰς Ἀγαύη'."
ὣς φαμένη σκοπίαζε καθήμενον ὑψόθι δένδρου,
ἄγριον οἷα λέοντα, θεημάχον υἱέα μήτηρ·
καί μιν ἀγειρομέναις ἐπεδείκνυε θυιάσι Βάκχαις·
υἱέα δ' ἔμφρονα θῆρα καλέσσατο λυσσάδι φωνῇ.
ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο γυναῖκες
ἑζόμενον πετάλοισι· καὶ εὐπαλάμῳ τινὶ δεσμῷ
δένδρον ἐπηχύναντο, καὶ ἤθελον εἰς χθόνα ῥίπτειν
ἔρνος ὁμοῦ Πενθῆι· περισφίγξασα δὲ θάμνῳ
ὁλκὸν ὁμοζυγέος παλάμης ἐνοσίχθονι παλμῷ
πρυμνόθεν αὐτόρριζον ἀνέσπασε δένδρον Ἀγαύη.
καὶ φυτὸν εἰς χθόνα πῖπτεν· ἐγυμνώθη δὲ Κιθαιρών·
καὶ θρασὺς αὐτοέλικτος ἄναξ βητάρμονι παλμῷ
κύμβαχος ἠερόθεν κεκυλισμένος ἤριπε Πενθεύς.
καὶ τότε μιν λίπε λύσσα νοοσφαλέος Διονύσου,
καὶ προτέρας φρένας ἔσχε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
γείτονα πότμον ἔχων κινυρὴν ἐφθέγξατο φωνήν·

---

171 ἐπιβρίσειε *Lf**Ω; -βρύσειε *Ff*. — 172 Μυστίδες *g*. — 174 ἐρίσομεν Huet, *m*. — ὄφρά *LPM*; ὄφρα Ω. — τίς *Ffl*. — 178 θυιάδι *L* ac. — 181 ἐξόμενον *M*. — πελάλοισι *L* ac. — εὐπαλάμῳ Heinsius, *gmk*; εὐπετάλῳ (-ω *L*) *P*Ω. — 183 θάμνῳ *gmk*; θάμνον *L*Ω. — 186 πίπτεν *LPFMfl*. — ἐγυμνώθη] 'de una arbore satis ineptum' *g**; defend. coll. 160 sq. 44, 87 sq. *k**. — 187 fol. 159r *L*, 160r *P*. — 190 τοδ. *LPFM*. — 191 ἔχων *L*Ω (Tiedke[2] 62 coll. 34, 240. 35, 69); ἰδὼν *g***k*.

„Νύμφαι Ἁμαδρυάδες με καλύψατε, μή με δαμάσσῃ
παιδοφόνοις παλάμῃσιν ἐμὴ φιλότεκνος Ἀγαύη.
μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέος ἴσχεο λύσσης·
θῆρα πόθεν καλέεις με τὸν υἱέα; ποῖα κομίζω
στήθεα λαχνήεντα; τίνα βρυχηθμὸν ἰάλλω;
οὐκέτι 'γινώσκεις με, τὸν ἔτρεφες, οὐκέτι λεύσσεις·
σὴν φρένα καὶ τεὸν ὄμμα τίς ἥρπασε; χαῖρε, Κιθαιρών·
χαίρετε, δένδρεα ταῦτα καὶ οὔρεα· σώζεο, Θήβη·
σώζεο καὶ σύ, φίλη παιδοκτόνε μῆτερ Ἀγαύη.
δέρκεο ταῦτα γένεια νεότριχα, δέρκεο μορφὴν
ἀνδρομέην· οὐκ εἰμὶ λέων· οὐ θῆρα δοκεύεις.
φείδεο σῆς ὠδῖνος, ἀμείλιχε, φείδεο μαζῶν·
Πενθέα παπταίνεις με, τὸν ἔτρεφες. ἴσχεο, φωνή,
μύθους σεῖο φύλαξον· ἀνήκοός ἐστιν Ἀγαύη.
εἰ δὲ κατακτείνεις με χαριζομένη Διονύσῳ,
μούνῃ παῖδα δάμασσον, ἀγάστονε, μηδὲ δαμῆναι
Βασσαρίδων τεὸν υἷα νόθαις παλάμῃσιν ἐάσῃς."
ὣς φάμενος λιτάνευε, καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀγαύη.
ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐπερρώοντο γυναῖκες
χερσὶν ὁμοζήλοισι· κυλινδομένου δὲ κονίῃ
ἡ μὲν ὀπισθιδίους πόδας εἴρυσεν, ἡ δὲ λαβοῦσα
δεξιτερὴν πρυθέλυμνον ἀνέσπασεν, Αὐτονόη δὲ
λαιὴν ἀντερύεσκε· παραπλαγχθεῖσα δὲ μήτηρ

194 μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα Hom. ψ 97 (Lehrs[1] 286. [3] 471). — 195 υἱέα; ποῖα κ. *LP*(Rhodom.) *gmk*; υἱέα κ. *F*[1]*Mfl*; υἱέα σεῖο κομίζεις; *F*[2]; υἱέα σεῖο; κομίζων *f**; ἔτρεφες; ἢ ῥα κ. *g** (* 93 ex 197. 204). — 197 λεύσεις *L* ac., *Ffl*. — 201 et 202 ante 197 posuit *k*. — 206—208 ante 201 collocat *m*. — 207 μηδὲ *k*; μὴ δὲ *LΩ*. — 208 νόθαις *LΩ*; 'ne quis θοαῖς coniiciat' *k**. — ἐάσσῃς *LPM*; -ῃς *Ffl*. — 210 τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες Hom. υ 107. — 212 ἡ *gmk*. — ὀπισθιδίους *LΩ* (defend. Lch[1] 111 coll. 43, 49. Tiedke[6] 531); ὀπισθοτόνους *k* (ex 45, 132). — 214 παραπλαγχθεῖσα *g*\`*k*; περιπλεγχθεῖσα *LΩ*; -πλαγχθεῖσα *c*; -πλεχθεῖσα Herm.[3] ad 1118, *gm*; 'νοοπλαγχθεῖσα?' *g**.

στήθεϊ παιδὸς ἔπηξεν ἑὸν πόδα, κεκλιμένου δὲ
αὐχένα τολμήεντα διέθρισεν ὀξέι θύρσῳ·
καὶ φονίῳ ταχύγουνος ἀνέδραμε χάρματι λύσσης,
αἱματόεν δὲ κάρηνον ἀτερπέι δείκνυε Κάδμῳ·
ψευδομένου δὲ λέοντος ἀγαλλομένη χάριν ἄγρης
τοῖον ἀπερροίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·
„Κάδμε μάκαρ, καλέω σε μακάρτερον· ἐν σκοπέλοις γὰρ
χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀριστεύουσαν Ἀγαύην
Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ εἰ πέλε δεσπότις ἄγρης,
ζῆλον ὑποκλέπτουσα λεοντοφόνου σέο κούρης·
καὶ Δρυάδες θάμβησαν ἐμὸν πόνον· ἡμετέρης δὲ
Ἁρμονίης γενέτης κεκορυθμένος ἠθάδι λόγχῃ
παῖδα τεὴν ἀσίδηρον ἐθάμβεε χάλκεος Ἄρης
θύρσον ἀκοντίζουσαν ἀλοιητῆρα λεόντων,
κυδιόων· σὺ δέ, Κάδμε, τεῶν ἐπιβήτορα θώκων
Πενθέα δεῦρο κάλεσσον, ὅπως φθονερῇσιν ὀπωπαῖς
θηροφόνους ἱδρῶτας ὀπιπεύσειεν ὑαίνης.
δμῶες ἐμοί, στείχεσθε, παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
πήξατε τοῦτο κάρηνον ἐμῆς ἀναθήματα νίκης.
τηλίκον οὔ ποτε θῆρα κατέκτανε σύγγονος Ἰνώ·
Αὐτονόη, σκοπίαζε καὶ αὐχένα κάμψον Ἀγαύῃ·
οὐ γὰρ ἐμοὶ λάχες εὖχος ὁμοίιον, ὑμετέρου δὲ
μητρὸς Ἀρισταίοιο φατιζομένην ἔτι νίκην
σῆς ἐκυρῆς ἤσχυνα λεοντοφόνοιο Κυρήνης."
ἔννεπε κουφίζουσα φίλον βάρος· εἰσαΐων δὲ

---

216 *τολμήεντα* Herm.[2] ad 1133, *k*; *-εντι LΩ*. — 'excidisse hic nonnulla puto: de qua re dixi ad Eur. Bacch. 1118 et 1133' Herm. — 220 = 9. — 225 *ἡμετέρης LΩ*; *ὑμ- g**. — 226 *κεκορυθμένος Lf*Ω*; *-μένον FMf*. — 231 *ὀπιπεύσειεν ὑαίνης* scripsi; *-σειε λυαίου LΩ*; *-σειεν Ἀγαύης g* (coll. 249) *m*; *-σειε τεκούσης k*. — 234 *σύγγονος gmk* (ut 44, 77); *συγγενὲς LΩ*. — 238 *ἤσχυνα LPFf*; *ἔ- M*.

240 Κάδμος ἀγαλλομένης ἑτερόφρονα παιδὸς ἀπειλήν,
μίξας δάκρυσι μῦθον ἀμείβετο πενθάδι φωνῇ·
„οἷον θῆρα δάμασσας ἐχέφρονα, τέκνον Ἀγαύη;
οἷον θῆρα δάμασσας, ὃν ὑμετέρη τέκε γαστήρ;
οἷον θῆρα δάμασσας, ὃν ἐσπέρμηνεν Ἐχίων;
245 δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν εἰσέτι τυτθὸν ἀείρων
247 παιδοκόμῳ κούφιζε γεγηθότι Κάδμος ἀγοστῷ·
246 δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν Ἁρμονίη σέο μήτηρ
248 πολλάκις ἠέρταζε καὶ ὤρεγε μαζὸν ἀμέλγειν.
μαστεύεις σέο παῖδα τεῶν θηήτορα μόχθων·
250 πῶς καλέσω Πενθῆα, τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀείρεις;
252 ὃν κτάνες ἀγνώσσουσα, πόθεν σέο παῖδα καλέσσω;
251 θῆρα τεὸν σκοπίαζε, καὶ υἱέα σεῖο νοήσεις.
253 καλὰ φέρεις, Διόνυσε, τεῷ θρεπτήρια Κάδμῳ·
καλά μοι Ἁρμονίης νυμφεύματα δῶκε Κρονίων·
255 Ἄρεος ἄξια ταῦτα καὶ Οὐρανίης Ἀφροδίτης·
Ἰνὼ πόντον ἔχει, Σεμέλην ἔφλεξε Κρονίων,
μύρεται Αὐτονόη κερόεν τέκος, ἃ μέγα δειλὴ
ἔκτανεν, ὃν τέκε μοῦνον, ἀώριον υἱὸν Ἀγαύη,
καὶ μογέει Πολύδωρος ἐμὸς λιπόπατρις ἀλήτης.

---

240 ἀπειλήν *LΩ*; 'ὁμοκλήν? quamquam cf. ϑ 888' *k**. — 241 πενθάδι φωνῇ *g***k*; πενθάδα φωνήν *LΩ*. — 242 om. it., add. im. *M*. — δάμασσας, sed δ pc. *L*; δάμασσας ὃν *f* (cr. ex archetypo *f**). — ἐχέφρονα τέκνον ἀγαύη ex ὃν ἐσπέρμηνεν ἐχίων cr. *P*. — Ἀγαύη *l* (cr. *c*). — 244 ἐσπέρμηνεν *PFMfl*. — 245 'εἰσέτι suspectum' *k**. — ἀείρων Cun., *gmk*; ἀείρω *LΩ* (-ῳ *M*). — 247 ante 246 collocaverunt Cun., anon. Villois., *gmk*. — 'mendum esse apparet' Rhodom. — παιδοκόμῳ et Κάδμος Cun., anon. Villois., *gmk*; παιδοκόμου et κάδμου *LΩ*: cf. 48, 927. — 249 μαστεύειν δ' ἄρα παῖδα Orph. Arg. 1025 (Herm.[1] 824). — 252 ante 251 posuerunt *mk*. — 253 fol. 159ʳ *L*, 150ʳ *P*. — 'desunt quaedam' Scaliger (negante Cunaeo). — 255 οὐρανίης *l* ('coelesti'); 'Uraniam h. e. ex Urani caede ortam, cruentam, voluit poëta' *g**. — 256 ἔχ]ει pc. *L*. — 259 ἀλήτης *f''gmk*; ἀθήνης *LΩ*.

μοῦνος ἐγὼ λιπόμην νέκυς ἔμπνοος· εἰς τίνα φεύγω,
Πενθέος ὀλλυμένοιο καὶ οἰχομένου Πολυδώρου;
τίς πόλις ὀθνείη με δεδέξεται; ἔρρε, Κιθαιρών·
γηροκόμους Κάδμοιο κατέκτανες, ἀμφοτέρους δὲ
νεκρὸν ἔχεις Πενθῆα, καὶ Ἀκταίωνα καλύπτεις."
ὣς φαμένου Κάδμοιο γόον κρουνηδὸν ἰάλλων
δάκρυσι πηγαίοισι γέρων ἔκλαυσε Κιθαιρών·
καὶ δρύες ὠδύροντο, καὶ ἔκλαγον αἴλινα Νύμφαι
Νηιάδες. πολιὴν δὲ κόμην ᾐδέσσατο Κάδμου
καὶ στοναχὴν Διόνυσος· ἀπενθήτου δὲ προσώπου
μίξας δάκρυ γέλωτι νόον μετέθηκεν Ἀγαύης,
καὶ πάλιν ἔμφρονα θῆκεν, ὅπως Πενθῆα γοήσῃ.
ἡ δὲ μεταστρέψασα νόον καὶ ἄπιστον ὀπωπὴν
αὐτοπαγὴς ἄφθογγος ἐπὶ χρόνον ἵστατο μήτηρ·
καὶ κεφαλὴν Πενθῆος ὀπιπεύουσα θανόντος
ἤριπεν αὐτοκύλιστος, ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
βόστρυχον αἰσχύνουσα χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ·
καὶ λασίους ἔρριψεν ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνας
καὶ Βρομίου φιάλας θιασώδεας, αἵματος ὁλκῷ
στήθεα φοινίξασα καὶ ἀσκεπέων πτύχα μαζῶν·
καὶ κύσεν υἱέος ὄμμα καὶ ἔγχλοα κύκλα προσώπου
καὶ πλοκάμους χαρίεντας ἐρευθομένοιο καρήνου·
ὀξὺ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·

---

260 ἐς *LPFM*. — 261 ὀλλυμένοιο κ. οἰχομένου *mk*; οἰχομένοιο κ. ὀλλυμένου *LΩ*. — 262 πτόλις *LPFMfl*. — 266 γέρων *LΩ*; ῥέων *k*: cf. Wernicke 491. — 267 ὠδύραντο *L* ac. — ἔκλαγον *F*²*Ω*; ἔκλαον *PF*¹*M*. — αἰλινὰ *LPM*. — 268 νηιάδες, sed ν et ι pc. *L*. — ᾐδέσσατο *FMfl*. — Κάδμου Scaliger, *gmk*; βάκχος *LΩ*. — 269 ἀπενθήτου δὲ προσώπου *LΩ*; -θήτῳ δὲ προσώπῳ *k*. — 272 ἣ *gmk*. — 273 αὐτοπαγὴ]ς pc. *L*. — 278 Βρομίου *gmk*; βρομίους *LΩ*. — φιάλας, sed φ et ά pc. *L*; φάλλους *m*: cf. 47, 9. — 279 μαζῶν, sed ζ pc. *L*; μηρῶν Koch[1] 187 (coll. 7, 201. 19, 272. 21, 207. 25, 222. 317. 44, 161. 48, 655, quibus addas 35, 32).

„νηλείης Διόνυσε, τεῆς ἀκόρητε γενέθλης,
δὸς προτέρην ἔτι λύσσαν ἐμοὶ πάλιν· ἄρτι γὰρ ἄλλην
χείρονα λύσσαν ἔχω πινυτόφρονα· δός μοι ἐκείνην
ἀφροσύνην, ἵνα θῆρα τὸ δεύτερον υἷα καλέσσω.
θῆρα βαλεῖν ἐδόκησα· νεοτμήτοιο δὲ κόρσης
ἀντὶ λεοντείης κεφαλὴν Πενθῆος ἀείρω.
ὀλβίη Αὐτονόη βαρυδάκρυος, ὅττι θανόντα
ἔστενεν Ἀκταίωνα, καὶ οὐ κτάνεν υἱέα μήτηρ·
μούνη ἐγὼ γενόμην παιδοκτόνος· οὐ Μελικέρτην
ἔκτανεν ἠὲ Λέαρχον ἐμὴ μετανάστιος Ἰνώ,
ἀλλὰ πατὴρ ἐδάμασσε, τὸν ἤροσεν. ἆ μέγα δειλή,
Ζεὺς Σεμέλῃ παρίαυεν, ὅπως Πενθῆα γοήσω·
Ζεὺς γενέτης Διόνυσον ἑῷ τεκνώσατο μηρῷ,
Καδμείην ἵνα πᾶσαν ἀιστώσειε γενέθλην.
ἱλήκοι Διόνυσος· ὅλον γένος ὤλεσε Κάδμου.
ἀλλὰ θεοκλήτου γαμίην μετὰ δαῖτα τραπέζης,
Ἁρμονίης μετὰ λέκτρον, ἐμοῦ μετὰ παστάδα Κάδμου
ἀρχαίην κιθάρην δονέων πάλιν αὐτὸς Ἀπόλλων
θρῆνον ἕνα πλήξειε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Ἀγαύῃ,
ὠκύμορον Πενθῆα καὶ Ἀκταίωνα λιγαίνων.
ἡμετέρης, φίλε κοῦρε, τί φάρμακόν ἐστιν ἀνίης;
οὔ πω σοῖς θαλάμοισιν ἐκούφισα νυμφοκόμον πῦρ·
οὐ ζυγίων ἤκουσα τεῶν ὑμέναιον Ἐρώτων·
ποῖον ἴδω σέο παῖδα παρήγορον; αἴθέ σε Βάκχη
ἄλλη ἀπηλοίησε, καὶ οὐ πολύμοχθος Ἀγαύη.

283 'ἀκόρητε suspectum' k*. — 286 τοδ. (cum ὑφέν LP) FMf. — 288 ἀντὶ] cf. Lehrs[1] 282. — 291 μελικέρτην cum ὑφέν L. — 298 γαμίην F'*f*lgmk; ταμίην LΩ. — 299 Κάδμου f''gmk; κόσμου LΩ. — 300 κιθάρην FΩ; κίθαριν LPM. — 301 πλήξειε FΩ; πλέξειε LPM. — 302 ὠκύμορον cum ὑφέν L; ὠκυμόρους m. — 303 φάρμακον ἐστὶν Ff; φαρμάκον ἐστιν M. — 304 θαλάμοισιν, sed λ pc. L. — 306 ἴδω gmk; ἴδον LΩ. — αἴθέ LP; αἰθέ M; αἴθε FΩ.

μητέρι μαινομένῃ μὴ μέμφεο, δύσμορε Πενθεῦ·
Βάκχῳ μέμφεο μᾶλλον· ἀναίτιός ἐστιν Ἀγαύη.
χεῖρες ἐμαί, φίλε κοῦρε, τεὴν στάζουσιν ἐέρσην
αὐχένος ἀμηθέντος· ἀπ' αὐτοχύτου δὲ καρήνου
αἷμα τεὸν μητρῷον ὅλον φοίνιξε χιτῶνα.
ναί, λίτομαι, Βρομίου δότε μοι δέπας· ἀντὶ γὰρ οἴνου
λύθρον ἐμοῦ Πενθῆος ἐπισπένδω Διονύσῳ.
σοὶ μὲν ἐγὼ φιλόδακρυς, ἀώριε, τύμβον ἐγείρω
χερσὶν ἐμαῖς ἀκάρηνον ἐνικρύψασα κονίῃ
σὸν δέμας· ὑμετέρῳ δ' ἐπὶ σήματι τοῦτο χαράξω·
'εἰμὶ νέκυς Πενθῆος, ὁδοιπόρε· νηδὺς Ἀγαύης
παιδοκόμος με λόχευσε καὶ ἔκτανε παιδοφόνος χείρ'."
ἔννεπε λυσσώουσα σοφῇ φρενί· μυρομένης δὲ
Αὐτονόη γοόωσα παρήγορον ἴαχε φωνήν·
„ζῆλον ἔχω καὶ ἔρωτα τεῆς κακότητος, Ἀγαύη,
ὅττι περιπτύσσεις γλυκερὴν Πενθῆος ὀπωπὴν
καὶ στόμα καὶ φίλον ὄμμα καὶ υἱέος ἄκρα κομάων.
γνωτή, ἐπολβίζω σε, καὶ εἰ κτάνες υἱέα μήτηρ·
ἀντὶ γὰρ Ἀκταίωνος ἀμειβομένης ἀπὸ μορφῆς
νεβρὸν ἐγὼ δάκρυσα, καὶ υἱέος ἀντὶ καρήνου
μηκεδανὴν ἐλάφοιο νόθην κτερέιξα κεραίην.
σῆς δ' ὀδύνης ἐλάχεια παραίφασις, ὅττι θανόντος
οὐκ ἴδες ἀλλοῖον τύπον υἱέος, οὐ τρίχα νεβροῦ,

---

310 *φίλ*]ε pc. *L.* — 311 *ἀμηθένος M.* — *ἀπ' αὐτοχύτου LΩ* (Rigler[6] 16); *ἀπαυτοχύτου PM*; *ἀπ' ἀρτιχύτου g*m* ('magis sobrie dixisset *ἀρτιφάτου, ἀρτιλύτου' g**); *ἀπ' ἀρτιτόμου k.* — 312 *μητρῷον Ff*; *-ῷον M.* — *φοίνιξε*, sed *φ* pc. *L.* — 316 *ἐνικρύψασα LΩ*; *ἐνὶ κρύ- Ff*; *ἐπικρύ- f*l.* — 317 *ὑμετέρῳ*, sed *υ* pc. *L.* — *δ'* in suspicionem vocat Tiedke[9] 48. — 318 *ἐπιτάφιον ἐπίγραμμα L* im. — signum ' versui praescripserunt *LP.* — 319 fol. 160[r] *L*, 151[r] *P.* — *με λόχευσε* Wernicke 264 (Lch[1] 16), *k*; *μ' ἐλόχευσε LΩ.* — 327 *δάκρυσσα LMfl*, pc. *PF.* — 329 *σῆς LPg*k*; *σῇ M*; *σὴ F[1]flgm*; *σοὶ F[2].* — *θανόντας l* (cr. *c*). — 330 *ἀλλοῖον τύπον οὐκ ἴδες* Hilberg 129 (sed cf. Tiedke[3] 271. [7] 421 sq.)

οὐ χηλὴν ἀνόνητον ἐκούφισας ἠὲ κεραίην·
μούνη δ' ἔδρακον υἷα νόθον νέκυν, ἀλλοφυῆ δὲ
καὶ στικτὴν καὶ ἄναυδον ἐκώκυον εἰκόνα μορφῆς,
καὶ μήτηρ ἐλάφοιο καὶ οὐκέτι παιδὸς ἀκούω.
ἀλλὰ σὺ κυδαίνουσα, Διὸς φιλοπάρθενε κούρη,
ἀνδρὸς ἐμοῦ σέο Φοίβου Ἀρισταίοιο τοκῆα
εἰς ἔλαφον μετάμειψον ἐμὴν βροτοειδέα μορφήν·
δὸς χάριν Ἀπόλλωνι· μετ' Ἀκταίωνα δὲ δειλὴν
τοῖς αὐτοῖς σκυλάκεσσι καὶ Αὐτονόην πόρε φορβὴν
ἢ κυσὶν ὑμετέροισιν· ἐσαθρήσῃ δὲ Κιθαιρὼν
μητέρα καὶ μετὰ παῖδα κυνοσπάδα· μηδέ με δειλὴν
σῶν ἐλάφων μεθέπουσαν ἴσην κεραελκέα μορφὴν
ἄγρια μαστίζουσα τεῇ ζεύξειας ἀπήνῃ.
χαῖρε φυτὸν Πενθῆος, ἀμείλιχε χαῖρε Κιθαιρών·
χαίρετε καὶ νάρθηκες ἀμερσινόου Διονύσου·
σώζεό μοι, Φαέθων τερψίμβροτε· λάμπε κολώναις·
λάμπε καὶ ἀμφοτέροις, Λητωίδι καὶ Διονύσῳ·
εἰ δὲ τεαῖς ἀκτῖσι καὶ ἀνέρας οἶσθα δαμάσσαι,
σῷ καθαρῷ πυρὶ βάλλε καὶ Αὐτονόην καὶ Ἀγαύην·
ἔσσο δὲ Πασιφάης τιμήορος, ὄφρα γελάσσῃς
Ἁρμονίης γενέτειραν ἀνιάζων Ἀφροδίτην."
εἶπε, καὶ ὠλεσίτεκνος ὀδύρετο μᾶλλον Ἀγαύη.
καὶ νέκυν, ὃν κατέπεφνε, φίλη τυμβεύσατο μήτηρ
πίδακα δακρυόεσσαν ἀναβλύζουσα προσώπου·
καὶ τάφον εὐποίητον ἐτεκτήναντο πολῖται.

331 ἀνόνητον LΩ; 'ἀνόητον?' k*. — 332 ἀλλοφυῆ, sed prius λ pc. L. — 333 ἐκώκυον gmk; ἐγὼ κλύον LΩ. — 335 φιλοπαρθένε Fflgm. — 340 ὑμετέροισιν gmk; ἡμ- LΩ. — 341 μὴ δέ LPMgm. — 346 σώζεο PFMf. — 347 ἀμφοτέροις, sed φ pc. L. — 350 et 351 ante 348 collocat m. — τιμηορός Ω. — γελάσσῃς gmk; γελάσσῃ (-η LPM) Ω. — 352 ὠδύρετο L ac. — 353 κατέπεφνε, sed κα pc. L. — φίλον Moser[2] 715, ipse improbans. — 355 ἐτεκτήναντο Ffl.

ὣς αἱ μὲν στενάχοντο κατηφέες· εἰσορόων δὲ
Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε, φιλοθρήνους δὲ γυναῖκας
μυρομένας ἀνέκοψεν, ἐπεὶ στοιχηδὸν ἑκάστῃ
λυσίπονον κεράσας μελιηδέι φάρμακον οἴνῳ
δῶκε ποτὸν ληθαῖον· ὀδυρομένοιο δὲ Κάδμου
πένθιμον ἐπρήυνε γόον παιήονι μύθῳ·
ἀμφοτέρας δ' εὔνησε καὶ Αὐτονόην καὶ Ἀγαύην,
ἐλπίδος ἐσσομένης πρωτάγγελα θέσφατα φαίνων.
Ἰλλυρίην δ' ἐπὶ γαῖαν ἐς Ἑσπερίου χθόνα πόντου
Ἁρμονίην λιπόπατριν ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ
ἀμφοτέρους πόμπευεν ἀλήμονας, οἷς χρόνος ἕρπων
ὤπασε πετρήεσσαν ἔχειν ὀφιώδεα μορφήν.
καὶ Σατύρους καὶ Πᾶνας ἔχων καὶ λύγκας ἱμάσσων
ἀβρὸς ἀσιγήτοισιν ἐκώμασε Βάκχος Ἀθήναις.

---

356 αἳ *gmk*. — 359 λυσίπονον *k* ([1] 395 coll. Hom. δ 220 sqq.); λυσιπόνῳ (-ω *LPM*) *FΩ*. — 363 'versus obscurus Christianum quiddam redolet' *k**: cf. 21, 227. — 364 Ἰλλυρίης Herm.[1] (sed v. 44, 1). — 368 καὶ ante λύγκας om. *f* (add. ex archetypo *f**). — 369 ἁβρὸς *M*.